

100 MÍL' KRAJOM MALÝCH KARPÁT, ALEBO AKO SME V TICHOSTI PREPISOVALI HISTÓRIU

Po štvrtýkrát sa v letnom období stala CHTELNICA miestom, kde sa stretávajú naozaj „zocelení“ jedinci, aby pokorili Malé Karpaty v aktuálne najdlhšom horskom diaľkovom behu a pochode na našom území.

Stretáva sa tu hŕstka, ako my hovoríme, „nie úplne zdravých“, aby zistili, čo znamená pochodovať, bežať väčšinou celý jeden víkend bez výraznejšieho oddychu s nami „obdobne postihnutými“, ktorí pre nich toto potešenie už štvrtý rok zabezpečujeme.

Prví na Slovensku

Tento ročník bol naozaj výnimočný. Hlavná trasa totiž merala 204 km a výškové prevýšenie 7400 m. Familiárne povedané, bola to „dvestovka“. A to je naozaj vážna vec, nakoľko diaľkový pochod s takouto dĺžkou v horskom teréne ešte v histórii na území Slovenska a ani Čiech doteraz nikto neorganizoval. Boli sme teda prví, a to nám, ako sa hovorí, už nikto nikdy nemôže vziať.

Tejto akcii predchádzali jej minulé ročníky, v ktorých sa hlavná trasa vždy o niečo predlžovala a po 180 km v roku minulom, bola dvestovka logickým vyústením nášho smerovania. V poslednom období popularita tzv. ultra-trailov prudko narastá, rovnako ako aj ich počet. Tých, u ktorých dĺžka presahuje 200 km však naozaj veľa nenájdete. V blízkosti sú to 2 podujatia v Poľsku a v Maďarsku. Predposledný augustový víkend bol teda historickým míľnikom, kedy sa v priestoroch ZŠ Chtelnica zišlo nakoniec 36 odvážlivcov, odhodlaných pokoriť malokarpatský masív. Historický ročník počtily svojou účasťou okrem tradičného početného zastúpenia z Čiech a domoviny aj dvaja zástupcovia z Poľska a dvaja z Maďarska.

„Nech to dá, čo to dá...!“

Po krátkej inštrukcii presne o 22.00 hod. vyštartovalo do piatkovej noci (21. 8. 2015) už spomínaných 36 hrdinov na troch trasách. Okrem hlavnej s dĺžkou 204 km, bola pripravená ešte 170 km trasa (1 účastník) a „najkratšia“ s dĺžkou cca 129 km (11 účastníkov). Z toho je zrejme, že väčšina (24 borcov) si zvolila ten „najšľavnatejší“ variant, zrejme podľa motta „nech to dá, čo to dá...“

Kritériom trasy nebola len jej dĺžka, ale samozrejme aj iné dôležité faktory. Jednak približne rovnaké vzdialenosti medzi občerstvovacími stanicami (cca 15 - 25 km), a tiež vedenie trasy cez, podľa možnosti, čo najviac zaujímavých miest, ktoré by mal hlavne nováčik v tomto horskom masíve poznať. Či už všetky hlavné malokarpatské 750-ky (Záruby – Vápenná – Vysoká), alebo miesta ako Vítek, Bradlo, Katarínka, Smolenický zámok, hrad Červený kameň, Plavecké Podhradie s okolím, Kršlenica, Čierna skala či Rozbehy.

Už od štartu sa pole účastníkov pomaly, ale iste rozťahovalo a taktiež aj predieňovalo. Zocelenosť hlavných hrdinov umocňoval fakt,

že medzi tými, ktorí ukončovali z rôznych dôvodov závod predčasne, boli prevažne, najmä zástupcovia najkratšieho variantu. Počasie, ktoré hrá pri takto dlhých podujatiach viac ako významnú úlohu, sme vybavili skoro ideálne. Trópy ustúpili a až na jednu kratšiu búrku, ktorá navyše nezastihla každého, sa nič vražedného z pohľadu klímy nekonalo.

A tak sa po necelých 39 hodinách heroického výkonu v priestoroch cieľa objavil ako prvý starý český ultratrailový harcovník Honza SUCHOMEL, nasledovaný slovenskou dvojicou Peter MAZÁN a Martin KEREKEŠ. Štvorku doplnil ďalší skúsený borec od susedov, Petr HRUBÝ. Postupne sa do cieľa v rozličnom „štádiu rozkladu“ doplazilo až 14 borcov na hlavnej trase, medzi ktorými nechýbala po naozaj neskutočnom výkone jediná účastníčka nežného pohlavia Andrea NOVÁKOVÁ z Čiech. Sôlo závod na trase B úspešne zvládol domáci Michal KMEŤ. Najkratšiu trasu, ktorú nakoniec dokončilo 5 účastníkov zvládol najrýchlejšie najdomácejší z domácich, Naháčan Maroš FANČOVIČ. Kompletne výsledky môžete nájsť na webe podujatia: www.100mkmk.wbl.sk

Čo dodať na záver? Prvý historický ročník

pochodu s gigantickou dĺžkou 200 km sa nám, myslím si, celkom vydaril. Obrovskú zásluhu na tom samozrejme majú všetci, ktorí nám pri jej organizácii pomáhali. V prvom rade, už tradične, ZŠ Chtelnica a pani riaditeľka Mgr. Ružena Lukačovičová, ktorá nám poskytla dôležité štartovo-cieľové zázemie. Tiež náš každoročný partner „READY2RUN“, ktorý nám pomáha, aspoň symbolicky, oceniť tých najlepších. No a samozrejme všetci „vypomáhači“ na šachovom poli karpatského masívu – ľudia na občerstvovacích stanicách, ktorí boli ochotní obetovať svoj čas počas celého víkendu pre hŕstku sebatryzniteľov. Týmto všetkým patrí naša obrovská vďaka.

Historickú trasu v análoch slovenských diaľkových behov a pochodov som symbolicky nazval „Cesta tieňového bojovníka“. Títo bojovníci vyhrávali v stredoveku najdôležitejšie bitky, často za cenu vlastného obetovania. Všetci, ktorí sa v predposledný augustový víkend postavili na štartovú čiaru nášho podutia síce nikoho neporazili, pokúsili sa však vyhrať ten najdôležitejší boj - boj samého nad sebou. A za to im patrí úprimný obdiv a ocenenie.

Slavomír Glesk

• Inštrukcie pre bežcov. Foto: I. Cisár

